

lemmers Tid og Tanker ere meget optagne af andre betydningsfulde Lovforslag, der paa trængsel sig til snarlig Afgørelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kan blive vanskeligt i Øjeblikket at skaffe den fornødne Tid til at bringe Behandlingen af dette Lovforslag til Ende i Aar, men jeg vil dog anbefale Lovforslaget, fordi jeg anser det for aldeles nødvendigt, at der søges tilvejebragt en Omordning af de nuværende Lodsforhold, og selv om det ikke skulde lykkes at føre Lovforslaget igennem nu saa nær ved Rigsdagssamlingens Slutning, vil jeg haabe, at det vil kunne ske i den kommende Samling. Kan det ske i Aar, ser jeg det naturligvis gerne. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Jørgen Berthelsen: Som baade den højtærede Minister og den sidste ærede Taler omtalte, har det andet høje Ting haft god Tid til at behandle dette Lovforslag. Det er vistnok gennemarbejdet ganske grundigt og godt, og Resultatet af Udvalgsforhandlingerne har været det, at de Ændringer, der stilledes, vare tiltraadte af hele Udvalget og som Følge deraf ogsaa bleve tiltraadte af Tinget. Naar Forslaget da nu foreligger her paa Landstingets Bord til Forhandling, skulde man egentlig kunne sige: Den Udvalgsbehandling, Lovforslaget har været Genstand for i det andet Ting, har været saa grundig, at vi uden at skænke det indgaaende Opmærksomhed kunne sige, at da Lovforslaget er saa godt, og da hele Folketinget har været enigt med den højtærede Minister i at tage det, som det nu foreligger, maa vi vel ogsaa kunne slaa os til Ro med det. Efter den sidste ærede Talers Udtalelser er det imidlertid Meningen, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg. Jeg maa tilstaa, at jeg har den Opfattelse, at naar det ærede Medlem og hans Parti ønske, at Lovforslaget underkastes en Udvalgsbehandling, kan der ikke indvendes noget derimod. Lovforslaget er saa omfattende, at det i og for sig med Rette kan fortjene en Udvalgsbehandling. Jeg synes egentlig ogsaa, at under Forhandlingerne i det andet Ting har der mest, man kunde næsten sige udelukkende, været talt om Lodsernes Interesser, medens der ikke er talt ret meget om Søfartens Interesser, som den ærede Minister nævnte. Om der er forsømt noget derved, skal jeg ikke kunne sige, men det ser i alt Fald ud, som om de indre Stridigheder, Forholdene med Hensyn til den indre Konkurrence om at faa

fat i Lodsningen af Skibene, overvejende have afgivet Stof for Forhandlingerne i Folketinget. At komme ind paa Enkelthederne her, synes mig overflødigt, naar Sagen skal henvises til et Udvalg. Jeg kunde egentlig godt paa min Gruppes Vegne anbefale at vedtage Forslaget, som det foreligger, men naar Sagen foreslaas henvist til et Udvalg, ville vi selvfølgelig ikke sætte os derimod. Jeg vil da ligesom den sidste ærede Taler anbefale Sagen til velvillig Behandling og, hvis der er Mulighed derfor, til Gennemførelse inden denne Samlings Slutning.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Jeg takker de to ærede Medlemmer for deres velvillige Udtalelser om Forslaget. Jeg tror, at det beror noget paa en Misforstaaelse, naar det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) mener, at der mangler en Bestemmelse om det Forhold, der ifølge Konvention bestaar mellem de svenske Lodser og Helsingørs Lodser. Dette Forhold har slet ikke været Genstand for nogen som helst Stridighed. De Indtægter, der tilfalde Helsingørs Lodser i Henhold til denne Konvention, ville selvfølgelig, hvis Forslaget vedtages, blive holdt udenfor de Indtægter, om hvis Fordeling mellem Helsingørs Lodserier og de øvrige Lodserier der her er Tale.

Naar den ærede sidste Taler mente, at man i Folketinget kun har talt om og for Lodserne og har glemt Skibsfarten, skal jeg dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at en af de Ændringer, der ere foretagne af Folketinget, udelukkende har Hensyn til Skibsfarten, ganske vist den mindre Skibsfart. Den Bestemmelse, hvorefter Ministeren har det i sin Magt at fritage mindre Skibe for Tvangslodsning, er udelukkende til Fordel for Skibsfarten.

Jeg takker altsaa for de velvillige Udtalelser, der ere faldne. Det vilde være mig meget kært, om jeg, hvis Sagen gaar i Udvalg, kunde forhandle med Udvalget, saaledes at man i kort Tid kunde komme til en Overenskomst, idet det har sin store Betydning at faa denne Sag ordnet saa hurtigt som muligt. Nu er det ene Overlodsdistriktembede ledigt. Jeg har ladet det bestyre ved Konstitution, og det maa jeg selvfølgelig vedblivende gøre, hvis Loven ikke vedtages. Den ventede Besparelse paa godt og vel 12,000 Kr. aarlig maa jeg altsaa ligeledes renoncere paa for i Aar, hvis Lovforslaget ikke vedtages i denne Samling. Vel er det ikke noget stort Beløb,